

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619202714
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7619202714.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Olgy Mičietovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanému X.R. Q., K.. XX.XX.XXXX, Q. W. K. B., o zaplatenie 180,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 16Csp/57/2019 - 112 zo 17.2.2020 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom I. zamietol žalobu a II. žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2.Z opisu rozhodujúcich okolností v žalobe súd zistil, že žalobca doručenu žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 180,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 180,- eur od 15.06.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie.

2.1.Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so Zmluvou o pôžičke č. 4511181526 zo dňa 23.11.2015, s Prílohou č. 1 uvedenej zmluvy - Obchodné podmienky a s Prílohou č. 2 uvedenej zmluvy - Informácie o finančnom sprostredkovaní, s prípismi žalobcu „Dátum čerpaní“ a „Dátum platby“, s prípisom právneho predchodcu žalobcu z 19.10.2016 sp. zn.: 4511181526 označeným ako „Výzva na splatenie“ adresovaným žalovanému a s poštovým podacím hárkom č. EPH007993678 k uvedenému prípisu, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo 14.06.2017 a s prílohou č. 1 k tejto zmluve, s prípisom právneho predchodcu žalobcu z 21.06.2017 označeným ako „Postúpenie pohľadávky“ adresovaným žalovanému a s poštovým podacím hárkom č. EPH099527930 k uvedenému prípisu, s prípisom žalobcu z 25.03.2019 sp.zn.: 4.758.656 označeným ako „Pokus o zmier“ adresovaným žalovanému a s poštovým podacím hárkom č. EPH157220298 k uvedenému prípisu, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov pre 3. štvrtrok roku 2015 so stavom platným k 30.09.2015 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, a na ich základe zistil skutkový stav, ktorý posúdil podľa § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.1,3,5, § 54 ods.1,2, § 657, § 658 ods.1 OZ, § 1 ods.2,3 písm. i./, ods.8 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, § 2 písm. a/, b/, c , d/ , g, h./, i./ a l./, § 24 ods.1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, § 53 ods.9, § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 23.11.2015, § 39, § 3 ods.1, § 524 ods.1,2, § 525 ods.1,2, § 526 ods.1,2 OZ, § 25g, § 17 ods.1,2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z. a uzavrel, že nebolo pochyb, že

vzťah založený Zmluvou o pôžičke č. 4511181526 z 23.11.2015 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda, že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií jednak § 53 ods.1 a nasl. Občianskeho zákonníka. V čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods.3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods.4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

2.2.Z predloženej zmluvy o pôžičke č. 4511181526 z 23.11.2015, nie je zrejmé, aby žalovaný pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Zároveň vzťah založený uvedenou Zmluvou o pôžičke č. 4511181526, je potrebné subsumovať aj pod právnu úpravu z.č.129/2010 Z.z., a to skrz jeho § 2 písm. c/ a § 24 ods.1 a 2. Právny predchodca žalobcu totiž spĺňal aj definíciu ako pojmu „veriteľa“, tak aj pojmu „iného veriteľa“, a tak sa cez § 24 ods.1 citovaného zákona na neho vzťahovala v čase postúpenia jeho pohľadávky voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto sporu, aj úprava § 17 z. č. 129/2010 Z.z.

2.3.Po preskúmaní Zmluvy o pôžičke č. 4511181526 z 23.11.2015, súd zistil, že zosplatenie realizované právnym predchodcom žalobcu bolo pre nedodržanie postupu vymedzeného § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka neplatné, a preto aj následné postúpenie pohľadávky vplývajúcej z tejto zmluvy z právneho predchodcu žalobcu, obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. na žalobcu, bolo v rozpore s § 17 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z., a teda v konečnom dôsledku neplatné pre jeho rozpor so zákonom, čo viedlo k tomu, že súd musel predmetnú žalobu zamietnuť.

2.4.Podľa § 53 ods.9 OZ, platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o pôžičke č. 4511181526, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa § 565 OZ, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

2.5.Podľa uvedeného § 565 OZ na to, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo, aby mu bolo určené rozhodnutím.

2.6.V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie právneho predchodcu žalobcu vyplývali z Prílohy č. 1 uvedenej zmluvy, a to z Obchodných podmienok, konkrétne z Hlavy 6 „Ukončenie zmluvy“ § 3 písm. a/, podľa ktorého v prípade, že žalovaný ako klient sa oneskoril s platením aspoň troch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace bol povinný celú čerpanú pôžičku na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie pôžičky). Okrem toho je však potrebné tiež uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods.9 OZ a § 565 OZ) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa bolo upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku pred tým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods.9 (predtým ods.8) OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo. Samotný § 565 OZ umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 OZ, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods.1 OZ). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatenie neúčinné.

2.7.V danom spore z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpené pohľadávok, ako aj z prípisu žalobcu označeného ako „Dátum platby“. vyplynulo, že ku 14.06.2017, kedy bola uvedená zmluva o postúpení

pohľadávok uzavretá, bola ako posledná platba od žalovaného zaznamenaná platba z 03.05.2016. Podľa obsahu žaloby v čase jej podania však žalovaný mal na danú pôžičku celkovo uhradenú sumu 36,- eur, čo zodpovedá 4 platbám po 9,- eur, z čoho logicky vyplýva, že žalovaný musel mať takto uhradené 4 splátky splatné 14.02.2016, 14.03.2016, 14.04.2016 a 14.05.2016.

2.8. Prípisom z 19.10.2016 sp.zn.: 4511181526 označeným ako „Výzva na splatenie“ adresovaným žalovanému tohto právny predchodca žalobcu vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe uvedenej zmluvy, konkrétne ho vyzval na zaplatenie čiastky 180,- eur a to najneskôr do 15 dní od spisania tejto výzvy na bankový účet uvedený v tejto výzve. Podľa poštového podacieho hárka č. EPH007993678 uvedený prípis bol daný na poštovú prepravu 20.10.2016 ako poštová zásielka č. RK064250726SK.

2.9. Žalobca však nepreukázal, že tomuto prípisu predchádzal iný právny úkon - výzva učinená v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorou by právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného najneskôr 15 dní vopred na to, že pristúpi k uplatneniu svojho práva na predčasné zosplatenie celej ním dosiaľ neuhradenej pohľadávky naraz.

2.10. Žalobca vo svojom písomnom podaní doručenom súdu z 10.02.2020 argumentoval tým, že v posudzovanom prípade jeho právny predchodca využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a to tak, že vyššie uvedeným prípisom zo 19.10.2016 jednak vykonal úkon upozornenie žalovaného v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, a to tak, že ho upozornil, že si toto právo uplatňuje, pokiaľ žalovaný v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky nepristúpi, a jednak vykonal aj samotný úkon uplatnenia práva na predčasného zosplatenie tejto pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu však takýto postup nie je v súlade so zákonom. Tak ako už vyššie uviedol, v prípade spotrebiteľských záväzkov upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods.9 (predtým ods. 8) Občianskeho zákonníka a následná samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky, predstavujú dva rôzne právne úkony veriteľa, a preto podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Je teda zrejmé, že nie je možné vykonať obe tieto oznámenia žalovanému jedným úkonom, tak ako to učinil právny predchodca žalobcu.

2.11. Navyše žalobca ani nepreukázal, kedy tento samotný prípis z 19.10.2016 sp.zn.: 4511181526 označeným ako „Výzva na splatenie“ bol zo strany právneho predchodcu žalobcu vôbec žalovanému doručený. Strany sporu pre prípad doručovania písomností síce mali dojednané podmienky za akých je možné založiť fikciu doručenia (Hlava 12 „Záverčné ustanovenia“ § 3 Obchodných podmienok), avšak zo strany žalobcu neboli preukázané žiadne okolnosti preukazujúce naplnenie predpokladov pre nastanie uvedenej fikcie. Nebolo teda preukázané, že vyššie uvedený prípis z 19.10.2016 bol aj skutočne doručený, resp. že v prípade ak si ju nevyzdvihol, že došlo k uplynutiu 10-tich dní odo dňa jej uloženia.

2.12. Sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods.2 OZ, platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke č. 4511181526 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na predčasné splatenie úveru a ponechá sa žalovanému ako spotrebiteľovi možnosti splácať úver naďalej v dojednaných splátkach je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať. Vzhľadom na vyššie uvedené teda žalobca nepreukázal, že do najbližšej splatnej splátky, čo bolo splátka za jún 2016 splatná k 14.06.2016, toto svoje právo na zosplatenie aj reálne uplatnil. Tým sa nemohol stať splatným celý dlh žalovaného naraz a platí, že konečná splatnosť úveru nastala až 14.01.2018, resp. že naďalej platil dojednaný splátkový kalendár.

2.13. V dôsledku tejto skutočnosti nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky nakoľko v čase jej postúpenia neboli naplnené predpoklady uvedené v § 17 ods.1 písm. b/ v spojení s § 24 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z., a teda postúpenie je neplatné.

2.14. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky zo pôvodného žalobcu na súčasného, bolo možné postúpiť pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len za splnenia kumulatívnych podmienok uvedených v predmetnom ustanovení, medzi ktoré patrila aj tá požiadavka, že predmetná pohľadávka bola buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo že sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Keďže zosplatenie nebolo platné a celková splatnosť úveru ešte nenastala, preto postúpenie pohľadávky z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 14.06.2017 bolo pre rozpor s § 17 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. neplatné a teda na strane súčasného žalobcu tým nie je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporového konania, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

2.15. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

2.16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 251, § 255 ods.1,2, § 262 ods.1,2 CSP, článku 4 ods.1,2, článku 17 Základných princípov CSP a teda prihládajúc na pomeru jeho úspechu strán v spore ako aj skutočnosť že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila. V danom spore si však žalovaný trovy konania neuplatnil, keďže súd ani nemal vedomosť o tom, kde sa nachádza, a žalovaný bol tak nečinný počas celého sporu, preto rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

3. Žalobca napadol rozsudok včas podaným odvolaním a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré odôvodnil nasledovne.

3.1. K preukázaniu splnenia podmienok v zmysle § 53 ods.9 OZ, dovolil si uviesť, že pri plnení v splátkach upravuje oprávnenie veriteľa požiadať o zaplatenie celej jeho pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky § 565 OZ a v prípade spotrebiteľských sporov aj § 53 ods.9 OZ. Plnenie v splátkach je spôsob zaplatenia dlhu, ktorý je výsledkom zmluvnej slobody medzi veriteľom a dlžníkom. Rovnako tak uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok v prípade neplnenia splátkového kalendára sa ponecháva len na vôli veriteľa, ktorý si môže vymáhať každú jednotlivú splátku samostatne alebo môže a zároveň nemusí v dôsledku porušovania povinnosti dlžníka pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu a žiadať zaplatenie dlhu okamžite a jednorázovo. To či veriteľ k takémuto právnomu úkonu pristúpi je len na jeho slobodnom uvážení pričom zákonodarcom je aj samotná dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o takomto práve veriteľa ponechaná na ich slobodnej vôli (ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté).

3.2. Postupca v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky t.j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia splátok a riadne a včas v súlade s § 565 OZ v spojení s § 53 ods.9 OZ. Žalovaný pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bol vyzvaný k úhrade omeškaných splátok k úveru a taktiež bol postupcom upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ, čo nebolo zo strany žalovaného v konaní rozporované. Napriek uvedenému žalobca uvádza, že ak bol žalovaný na uplatnenie práva podľa § 565 upozornený len v podaní z 19.10.2016 (t.j. v podaní, ktorým postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť) tak v zmysle odbornej literatúry je takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v plnom súlade s § 53 ods.9 OZ ak je spotrebiteľ v tomto podaní upozornený na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní do doby, do ktorej má pohľadávku zaplatiť. Ďalej poukázal na Občianske právo s vysvetlivkami 1 až 4 zväzok Bratislava, Jura Ediction spol. s r.o., Plánik a spol., kde v ods. 9 sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky). Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva do akej udalosti treba túto lehotu počítať z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky resp. do dňa keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pätnásťdňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom kalendári dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Vzhľadom na § 53 ods.9 malo sa ustanoviť, že posledná veta § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje.

3.3. Ako vyplýva z vyššie uvedeného postupca platne podaním z 19.10.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pričom postup, ktorý pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil je v súlade s odbornou literatúrou podľa § 53 ods.9 OZ nepredpokladá samostatné predchádzajúce písomné upozornenie na uplatnenie tohto práva. Dodávateľ môže spotrebiteľa upozorniť na uplatnenie tohto práva priamo v podaní, ktorým si toto právo uplatňuje.

3.4. V posudzovanom prípade postupca využil svoje oprávnenie zosplatiť pohľadávku a podaním z 19.10.2016 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky t.j. k zosplateniu úveru došlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods.9. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že postupca

vyhlásil mimoriadnu splatnosť v súlade so zákonom a súd nesprávne právne vec posúdil pokiaľ uzavrel, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo neplatným právnym úkonom.

3.5. Zároveň je v konaní nesporné, že predmetná možnosť zosplatiť celý čerpaný úver bola právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v zmysle zmluvy č. 4511181526 z 23.11.2015, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. upravená. Poukázal na znenie zmluvy a prílohy, z ktorých citoval. Rovnako citoval aj z § 17 ods.1 ZoSÚ a na základe vyššie uvedených skutočností mal za to, že je v konaní aktívne legitimovaný, nakoľko došlo k splatnosti predmetnej pohľadávky výzvou na plnenie dlhu z 19.10.2016 v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ a zároveň následnému platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 17 ods.1 ZoSÚ v znení platnom ku dňu postúpenia pohľadávky z úverovej zmluvy.

3.6. Základné podmienky v zmysle § 17 ods.1 ZoSÚ boli preto kumulatívne splnené, a to riadne ukončenie úverového vzťahu, ak aj následné postúpenie pohľadávky z oprávnenej osoby na osobu žalobcu. Uvedené skutočnosti žalovaný pritom žiadnym spôsobom kvalifikovane nepoprel, nakoľko bol počas celého konania pasívny. Citoval znenie § 150 ods.1 a § 151 ods.1 CSP a uviedol, že skutkové tvrdenia žalobcu neboli protistranou popreté, preto je potrebné ich považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie. Žalobca mal za to, že skutkové tvrdenia sú nesporné v zmysle § 151 ods. 1 CSP a v tejto súvislosti zdôraznil, že žalovaný sa vo veci žiadnym spôsobom nevyjadril, bol v konaní ako strana sporu pasívny, pričom procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti sporovej strany a nakoľko žalovaný žalobcom tvrdené a dôkazmi podložené skutočnosti nijakým spôsobom nerozporoval, má žalobca za to, že je nutné všetky skutočnosti uvedené v žalobe a jeho podaniach považovať za nesporné. Na základe tohto názoru je potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením, že žalobca a žalovaný si predmetný postup dohodli a žalovaný s predmetným postupom súhlasil.

3.7. Na základe uvedeného zastáva názor, že súd na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v konaní bolo nielen predloženými listinnými dôkazmi, ale aj vykonanými skutkovými tvrdeniami preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve právneho predchodcu v omeškaní. Právny predchodca žalobcu požiadal žalovaného o zaplatenie existujúceho dlhu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých peňažných prostriedkov i na súde. Nakoľko žalovaný do dnešného dňa požičané peňažné prostriedky nevrátil právnemu predchodcovi žalobcu a ani samotnému žalobcovi, žalobca uplatnil svoje právo na vymáhanie splatnej pohľadávky súdnou cestou po platnom postúpení pohľadávky od pôvodného veriteľa. 3.8. K nepreukázaniu doručenia výzvy z 19.10.2016 uviedol, že žalobca pripojil kópiu podacieho hárku, ktorá preukazovala odoslanie tejto výzvy žalovanému. K záveru súdu, že žalobca nepreukázal jej doručenie žalovanému a preto nedošlo k jej hmotnoprávnym účinkom uviedol, že uvedené odôvodnenie považuje za absurdné a v rozpore so všeobecne rešpektovanou teóriou dôjdenia. Podľa § 45 ods.1 OZ prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Podľa názoru súdnej praxe, a v súlade s teoretickými poznatkami, prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Táto situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle (tak ako v súdenom prípade, kedy výzva bola žalovanému odoslaná), dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Na základe uvedeného žalobca považuje záver súdu o tom, že takáto výzva nevyvolala hmotnoprávne účinky a súd na ňu neprihliadal, za absurdný a v rozpore s § 45 ods.1 OZ. Zdôraznil, že ak by bolo v rozpore so zásadou spravodlivosti, že by súd predloženie len podacieho hárku k zásielke pripisoval na úkor veriteľa, ktorý by tak vo vzťahu k svojmu dlžníkovi bol tak povediac bezmocný a nemohol by účinne vyvolať žiadne právne následky vo vzťahu k neplneniu zmluvných povinností dlžníka.

3.8. Na základe uvedeného považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, nakoľko z vykonaných dôkazov nesporne vyplýva, že žalovanému bola výzva z 19.10.2016 odoslaná 20.10.2016.

3.9. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. v zmysle § 389 ods.1 CSP ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy konania.

4. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (ďalej len odvolací súd) podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalobcu voči napadnutému rozsudku ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a zistil, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces, preto rozsudok podľa § 389 ods.1 písm. b) zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

5.Z obsahu podaného odvolania vyplynul žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

7.Uplatnené odvolacie dôvody sú čiastočne dané.

8.Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu týkajúcimi sa použitia § 53 ods.9 a § 565 OZ a záverom, že nedošlo platnému zosplatneniu pohľadávky.

8.1.K námietkam žalobcu uvedeným v odvolaní odvolací súd zastáva názor, že právny predchodca žalobcu mohol spojiť dva úkony, ktoré vyžaduje zákon do jedného prejavu, ale žalovaný musel mať možnosť vyrovnáť dlhovanú sumu, ktorá pozostávala z jednotlivých splátok po lehote splatnosti a ak by túto možnosť, v lehote nie kratšej ako 15 dní nevyužil a súčasne ho upozornil na možnosť postupu podľa § 565 OZ, mohlo následne dôjsť k platnému zosplatneniu. Zosplatnenie nemalo nastať skôr ako márnym uplynutím 15 dňa od doručenia. Právny predchodca žalobcu však vykonaným úkonom vyzval žalovaného zaplatiť celú dlhovanú sumu, teda zosplatnil pohľadávku skôr, ako dal žalovanému možnosť zaplatiť dlžné splátky a na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 žalovaného neupozornil. Lehota 15 dní na zaplatenie celej pohľadávky poskytnutá vo výzve právneho predchodcu žalobcu nie je naplnením § 53 ods.9 OZ.

9.Vzhľadom na to, že nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky nie je potrebné sa zaoberať otázkou, či výzva na zaplatenie celého úveru bola žalovanému doručená, aj keď je pravdou, že súd sa nezaoberal tým, či zásielka sa dostala (resp. mohla dostať) do dispozičnej sféry žalovaného (teóriou dôjdenia).

10.Súd sa rovnako nezaoberal otázkou, či právny predchodca žalobcu nemohol platne postúpiť na žalobcu časť pohľadávky, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení sa stala splatnou (jednotlivé splátky po lehote splatnosti), pričom z § 17 ods.1 ZoSÚ takúto možnosť nevyklučuje (pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti).

11.Po vrátení veci súd prvej inštancie vyhodnotí, či zmluva o postúpení nie je platná v časti tých splátok, ktoré sa stali splatnými do 14.6.2017. Za tým účelom zistí, ktoré splátky takúto vlastnosť už nadobudli a potom zaujme stanovisko k aktívnej legitimácii žalobcu, keďže záver súdu uvedený v 75. rozhodnutia sa javí ako predčasný.

11.1.V prejednávanej veci súd opakovane rozhodne a v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods.3 CSP).

12.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods 1,2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods.1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods.1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.(§ 426)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.(§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 430 ,§ 431 ods 1,2 , § 432 ods 1,2 ,§ 433, §434,§435 CSP).